

Hz. Peygamber'e (asm) salât ve selâm etmek

Zonguldak'tan Ahmet Tokay: "Salâvatın önemi üzerinde durarak Salât-ı Tefrîciye duâsının mânâsı ve ehemmiyetini açıklar mısınız?"

Kur'ân, "Muhakkak ki Allah ve Melekleri Peygamber üzerine salât ederler. Ey îmân edenler! Siz de ona tam bir teslimiyetle salâvât getirin ve selâm verin"¹ buyurur. Allah Elçisine (asm) salâvât etmek hususunda Allah'ın ve meleklerinin örnek davranışlarını hatırlatmakla söze başlayan bu âyet, mü'minlerden de Hazret-i Peygamber (asm) için rahmet duâsı ve selâm ister. Demek, Peygamber Efendimiz'e (asm) salavât getirmek, yani ona (asm) rahmet duâsı okumak farz hükmündedir.

"Rahmet duâsı" mânâsında olan salâvât, selâmla birlikte kısaca "Sallallahü Aleyhi Vesellem" veya "Aleyhissalâtü vesselâm" denilerek getirildiği gibi, daha uzun duâ metinlerinin içinde de getirilebilir. Meselâ, namazda okuduğumuz et-Tahiyyâtü ve Allahümme Salli ve Bârik duâları esâsen birer salâvâttan ibârettirler. Et-Tahiyyâtü duâsında Kâinâtın Mümessili ve Övünç Kaynağı Peygamber Efendimiz (asm) ile Kâinât Sultanı Cenâb-ı Hak arasında vâki olan bir selâmlaşma, tebrikleşme ve rahmet talebi vardır ki, bu duâdan bütün "salih kullar" İnşâallah hissedârdırlar. Allahümme Salli ve Bârik duâsında ise, Hamîd ve Mecîd olan Allah'tan, Peygamber Efendimiz'e (asm), Hazret-i İbrâhim'e (as) verilen rahmet ve bereketin verilmesi istenir.

Namazda yaptığımız bu salâvâtların dışında, Peygamber Efendimiz'in (asm) adını her duyduğumuzda ona (asm) salavât getiririz, ona (asm) selâm ederiz. Her derdimizi, her sıkıntımızı, her hastalığımızı da bir vesîle biliriz ve hem bu vesîleyle ona (asm) salavât getiririz; hem de onun (asm) vesîlesiyle Cenâb-ı Hak'tan kendi derdimiz için şifâ, devâ, rahmet ve bereket isteriz. Çünkü dertli olan bizleriz. Derman ise Allah'tandır.

Salâvât getirmek bizim için büyük feyiz kaynağıdır. Bir gün Peygamber Efendimiz (asm) güler yüzlü ve sevinçli olarak meclise geldi. Ve şöyle buyurdu: "Bana Cebrâil (as) geldi ve dedi ki: 'Yâ Muhammed! İstemez misin ümmetinden Sana her salâvât

getirene on salâvât getireyim, sana her selâm getirene de on selâm getireyim?’ Ne büyük müjde!” Bir başka hadislerinde Hazret-i Peygamber (asm): “İnsanların bana en yakını, bana en çok salâvât getirenidir”² buyurmuşlardır.

Salât-ı Tefriciye dertli ve sıkıntılı hallerimizde okumamızda büyük feyiz, bereket ve fazîlet olan bir salâvâttır. Öyle ya, Peygamber Efendimiz’e (asm) gelen her dertli devâ bulmaz mıydı, her hasta şifâ bulmaz mıydı, her sıkıntısı olan ferahlığa kavuşmaz mıydı? Dertlerimizden kurtulmak ve sıkıntılarımızdan ferahlamak için Allah Resûlünü (asm) vesîle kılarak ve onu (asm) şefaathçi bilerek Allah’tan istemek ve Allah’a duâ etmek, Hazret-i Muhammed’e (asm) ümmet olmanın imtiyâzı ve Allah’a kul olmanın şerefinden başka bir şey olabilir mi?

Salât-ı Tefrîciye’yi dertlerimiz ve sıkıntılarımız esnasında okuruz. Fakat bu duâ ile birinci plânda dertlerimizi de vesîle bilerek Allah’a yaklaşmayı ve Allah’ın Sevgili Elçisine (asm) salavât getirmeyi maksat biliriz. Kâmil bir duâ olması için, dertlerimizi, hastalıklarımızı ve sıkıntılarımızı yalnızca “duânın vakti” olarak algılarız. Ve derdimiz geçene kadar duâ yapmaya devam ederiz. Yani duâlarımızı arttırırız. Biliriz ki, derdimiz devam ettikçe, sıkıntımız kalkmadıkça, hastalıktan şifâ bulmadıkça bizim için “özel duâ vakti” devam ediyor demektir.³ Bu süre içinde duâlarımıza devâm ederiz. Duâlarımızı kesmeyiz. Binlerce kere duâ ederiz, rahmet okuruz, salâvât getiririz ve dertlerimizden âzât olmayı talep ederiz. Nitekim Peygamber Efendimiz (asm); “Allah’tan, O’nun lütfundan isteyiniz. Çünkü Allah, kendisinden istenilmesini sever. İbâdetlerin en fazîletlisi, darlığın kalkmasını duâ ile beklemektir”⁴ buyurmuştur.

Salât-ı Tefrîciye duâsı şudur: “Allâhümme Salli Salâten kâmileten ve sellim selâmen tââmmen alâ seyyidinâ Muhammedin’illezî tenhallü bihi’l-ukadü ve tenfericü bihi’l-kurabü ve tukdâ bihi’lhavâicü ve tünâlü bihi’r-Rağâibü ve hüsnü’l-havâtimi ve yüsteskâ’l-ğamâmü bivechihi’l-kerîmi ve alâ âlihî ve sahibihî fî külli lemhatin ve nefesin bi adedi külli ma’lûmin lek.”

Mânâsı: “Allah’ım! Peygamber Efendimiz Hazret-i Muhammed’e (asm) en üstün, eksiksiz ve kâmil bir şekilde salât ve selâm olsun. O öyle bir Peygamber’dir ki (asm), düğümler onun (asm) hâtırına çözülür, sıkıntılardan onunla (asm) çıkılır, hüznler, kederler ve ihtiyaçlar onun (asm) aşkına giderilir, her istenene onunla (asm) ulaşılır, işlerin sonu onunla (asm) güzel biter, yağmurlar onun (asm) mükerrem yüzü suyu hürmetine yağar. Ona (asm), onun (asm) yakınlarına ve ashâbına tüm göz sahiplerinin göz açıp kapama sayısınca, her nefes alanın aldığı nefes miktarınca ve Senin bildiğin kâinâtın her zerresi adedince salât ve selâm eyle.” Âmin!

Dipnotlar:

- 1- Ahzâb Sûresi, 33/56.,
- 2- İhyâ, 1/891.,
- 3- Sözlür, s. 287.,
- 4- Tirmizî, Daavât, 3804.